

Hongi - "ahoj"

35 +

Maori

Hongi - "ahoj"

Maori

- Obyvatelia Nového Zélandu
- Tradície:
 - umelecké tetovanie tela,
 - rezbárstvo,
 - znalosti moreplavby, prastarých legiend a mýtov ako aj tradičného spôsobu života.

- Samotné anglické slovo „Tattoo“, pochádza z tahitského „tatau“. Umenie tetovania je známe aj v mnohých ďalších kultúrach ako napr. v Japonsku, ale v povestnom polynézskom trojuholníku sa vyvinula jeho najviac obdivovaná forma.
- Tetovanie malo v Polynézii viacero významov. Slúžilo predovšetkým ako symbol jednotlivých spoločností a umožňovalo rozlíšenie kmeňovej a sociálnej príslušnosti. Na Markézach bolo tetovanie súčasťou iniciačných obradov. Z tetovania na tele domorodca ste sa mohli tiež dozvedieť iac o jeho spoločenskom vzostupe.

© 2004 National Geographi

- Čím viacej tentovaní mal jedinec na tele, tým viac zásluh sa mu pripisovalo a rovnako aj vyššie postavenie. Bolo však ak okrasným prvkom mužov, ktorým si chceli získať pozornosť nežného pohlavia. Na druhej strane bolo považované aj za prostriedok na zastrašenie nepriateľa – obľúbené boli pozdĺžne široké pruhy na tvárach bojovníkov, ktoré im naozaj nedodávali veľmi prívetivý výraz.
- Umelec, ktorý zvládal techniku tetovania, bol v spoločnosti vysoko oceňovaný. Pri práci musel dodržiavať prísne technické pravidlá a náhodný nesmel byť ani výber motívov. K tetovaniu sa používali veľmi ostré kúsky kostí spojené dokopy v tvare hrebeňa. Hrebeň bol následne upevnený na drevené násadce a namáčal sa do špeciálnej farby vyrobenej zmiešaním sadzí a vody získanej z prírodných materiálov. Aby ostré hroty hrebeňa spolu s farbou lepšie prenikali pod kožu, používali majstri zvláštnu paličku, ktorou jemne poklepávali na násadku.
- Éra jeho obrodzenia začala v 80. rokoch 20. storočia a dnes je na vrchole svojej popularity ale predovšetkým u turistov. Polynézania sa vracajú k svojim koreňom a pátrajú po pôvodných námetočoch. Najčastejšie čerpajú z knihy etnológa Karla von Dteina, ktorý na konci 19. storočia zozbieral miestne motívy a vyobrazil ich v knihe z roku 1928 Die Marquesaner und Ihre Kunst (Markézania a ich umenie).